

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA IX. BROJ 4.
Sibenik, 23. siječnja 1938.

RUKOPISE SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Vječni Krist

Stalna na tom svijetu samo mijena jest. — To je riječ pjesnika Preradovića, ali riječ koja je ujedno i kruta stvarnost. Mijenjaju se ljudi i njihove misli, pa i samo obličje zemlje. Što se cijeni danas, sutra se neće cijeliti, a sutrašnje vrednote danas se preziru.

Zaista, za sve na svijetu možemo reći: Svemu ide i prolazi vrijeme — osim za jednoga koji trajno živi na svijetu i vječno vlada nad svijetom, a to je Krist!

Krist jučer, danas i u vijek! U prolaznosti vremena i u mijeni stvari On ostaje: Vječni Krist!

Nema od toga dugo, da je jedan od urednika nekoga velikog američanskog novinarskog poduzeća ustvrdio: »Nijedan čovjek, pa makar on bio i svećenik, ne može znati i sigurno nam kazati, kakve bi bile Kristove zapovijedi, kad bi On sada — u doba aeroplana, automobila i tolikih učenih zavođa — ponovno došao na zemlju.«

Smiješno, zar ne? Smiješno, ali i bedasto je takvo mišljenje o Kristu!

M. Markart, katolički redovnik i pisac, tu drzovitu i lakoumnu tvrdnju pobio je jednostavnim riječima: »Krist je dao jednom zavijek takve zapovijedi, koje su izražaj vječnih, nepromjenljivih Božjih zakona. Što je pred Bogom par ljudskih iznašača?!... Krist bi i danas dao iste zapovijedi: pravednost, ljubav, odgovornost prema Bogu i ljudima.«

Krist je vječan! On je bio jučer, to jest od vijeka! Njegova volja je bila u moći, vladala je i onda kada nās nije bilo. Ni nas, ni zemlje, ni svemira!

Krist je isti i danas! I Njegove zapovijedi su za naše doba isto tako važne, kao što su bile u vrijeme kada ih je prviput proglasio.

Savremeni ljudi se vrte u krugu, oko samih sebe, a misle da mogu bez Krista riješiti sva teška pitanja, koja muče čovječanstvo i sišu mu krv, kao i pijavica koja se prilijepi uz tijelo.

Niko nije neprijatelj čovjeku u tolikoj mjeri, kao što je čovjek sam sebi! On, dok se utapa, odbaciva od sebe dasku na kojoj bi se mogao spasiti. I to jedinu sigurnu dasku za koju ne može naći zamjenu. — Ta jedina sigurna i spasonosna daska jest vječni Krist!

Može li se uopće zamisliti sretno društvo i mirna država, u kojoj

Čemu prigovaramo i što nam je teško?

Život naše sredine

Mladi je svijet iskren, iskreniji od starijega.

Neki to smatraju manom, i pomanjkanjem razboritosti. Mi smo, pak, uvjereni, da bi bolje bilo da je manje neiskrenosti u javnom životu.

Čovjek je čovjek. Svoj „ja“ visoko diže. I što se tiče časti i što se tiče novca — položaja uopće, uvijek gleda sa svoga ličnog stanovišta, svaku stvar prosuđuje samo s jedine vidilice: je li to meni u džep ili nije, bez ikakvog obzira da li to vodi ili ne vodi dobru zajednici. To je najveće zlo, uzrok svakoga drugog zla. Jednput se pokaže u ovoj, drugiput u onoj formi, ali, uvijek je vidjeti glavicu koja proviruje ispod plašta, pa bio on ne znam koje boje i kroja.

Mi smo iskreni i skupa s nama su iskreni svi oni kojima je opće dobro nad dobrom pojedinca. Jer smo iskreni, otvoreno iznosimo da nismo zadovoljni radom pojedinih naših ljudi na raznim poljima djelovanja — a to s razloga, što se u njihovom djelovanju katolicizmu ne daje ono što bi mu se moralo dati. — Ovoj otvorenoj konstataciji neka ne plješću protivnici naših hrvatskih težnja, jer bi, tobože, u tomu vidjeli konture nekakvih kidanja. Mi ćemo u svojoj sredini čistiti pojmove i bratski raspravljati, sad tiše sad glasnije, a bolje je blažim tonom, nego žučljivim i zajedljivim, a u obrani svojih prava jedinstveni smo, i kao karike u lancu povezani.

Što je to — čemu mi prigovaramo, a što je teško nama mladim ljudima, koji ne znamo što su to stranačke mržnje i zadjevce, nama koji ljubimo svoju grudu i koji bismo sve dali za sretnu budućnost narodnu? Teško nam je, i neshvatljivo, što odgovorni pojedinci naše sredine nerado dolaze u glodir s ljudima katoličkoga djelovanja, i da radije suraduju s onima za koje se otvoreno znađe da su prekinuli sa svim onim što je sveto vjeri otaca naših, a s tim onđā i s osjećajem za dom koji ih je rodio.

Ova je tvrdnja istinita. To osjećamo mi, koji smo na terenu. Mi dobro vidimo, jer sve pratimo. I to javno ispovijedamo — niti nam je takav rad drag, niti nam može biti drag. Mi

se ne bi priznavao vječni zakonodavac Krist? — Da, pokušali su osnivati takva društva i preurediti državu bez Krista i proti Kristu, ali samim tim pokušajem ustrcaše sami sebi pod kožu otrov, smrtonosan kao što je trihinin, i već ih vidimo kako se guše i izdišu.

Jadna milijunska Rusija, ti bi nam znala pričati dane i dane o svojim golgotским mukama koje ti prouzročiše oni koji te pokušavaju potpuno odijeliti od Krista. I ako njihov paklenski pokušaj uspije, ti ćeš svisnuti od muka, i ne-

takav rad ne možemo odobriti, jer to ne može voditi općem dobru.

Niti smo naduti svojom „veličinom“, niti mi tražimo katolicizmu ulogu koja mu ide samo radi toga, jer smo se mi posvetili katoličkom djelovanju, pa da bismo s tim, opet, tržili samo sebe i svoje. Nipošto!

Mi smo iskreni i otvoreni, pa smo spremni svakomu mirno, a prijazno, u lice reći ono čemu treba prigovoriti.

Mi znamo iz povijesti dugih vijekova da katolicizam nije značio samo nešto, nego da je on značio puno više nego mi obično mislimo, u razvoju našega naroda. Uloga katolicizma na svim poljima privatnog i javnog djelovanja našega narodnoga je od tako velike važnosti da ni oni koji su se posvetili isključivo katoličkom radu ne mogu to dovoljno riječima istaknuti. Nije katolicizam kakva pomoćna stvar koja danas pali sutra ne, nego je to dar i put što ga je Nebo dalo. I ono će vječno biti mlado, vječno će biti predstavnik onoga što je najbolje i najljepše, vječno će biti pobjeda na njegovoj strani. Ne treba biti ništa drugo nego razborit, pa odmah se prikloniti onomu gdje je istina i pobjeda.

Život koji je pred nama, kao da nije vođen ovom misli, kao da nije ili ne će da bude svijestan divne veličine katolicizma u izgradnji pojedinaca i naroda.

Mi smo vrlo oprezni prije nego ćemo reći: Ovaj je kriv, onaj je kriv. Iznijeli smo ono što je trebalo istaknuti, i konstatirali činjenicu, a da nismo proglasili krivcem ni ovoga ni onoga.

Kad čovjek ima visoku ognjicu, mora biti nešto uzrokom, pa liječnik i ne mogao to konstatirati.

Tako je i u ovom pitanju. Svakako treba jedno, a to jedno jest: da od vrha do dna, svi rečom, moramo malo više računati s općim dobrom, nego svojim ličnim. Onđā se ne treba bojati da će sav rad biti u tomu: sidi da uzadem.

I drugo: kod svih treba malo više svijesti: da katolicizmu pripada uloga odgajanja. Ovoga se strogo drži današnji organizirani katolički rad.

staceš u oceanu nečovještva.

Krist jučer i danas, ali i sutra! Za svu beskonačnu budućnost!

Idemo naprijed gigantskim koracima. Čujemo već jedan drugoga iz najudaljenijih daljina, razgledavamo goleme i nedohvatne prostore svemira; još malo pa ćemo se popeti na mjesec, na planete i na zvijezde.

Pa ipak, makar mi otkrili sve tajne neba i zemlje, makar došli i dotle da prstom dotičemo sunce, nikada Krist neće postati nesavremen, nikada Njegove riječi neće

Vode današnje katoličke omladine, čiji je predstavnik Križarstvo, ovu ulogu odgajanja posve pravo su zamislili i u život provode. I neka svi znaju: današnji katolicizam ne ističe svoju vanstranačnost iz razloga što bi se osjećao slab, nego samo radi toga, jer hoće da uistinu bude katolički i sav rad usklađen onako kako treba i kako najbolje odgovara. Politički rad je vrlo težak, politički teren je jako sklizav, a mi svi smo ljudi, pa bi bilo, bez obzira na sve drugo, nerazborito uz politikanstvo vezivati katolicizam i tako indirektno mnogim dušama priječiti put jedinoj realnosti i prvom dobru — spasu duše u Bogu.

Ovoga trebamo biti svijesni svi mi koji smo se posvetili katoličkom javnom djelovanju, ali neka ovo imaju na pameti i svi oni koji su postavljeni na odgovorna mjesta.

Katolicizmu pripada prva riječ, i to je radi našega dobra, u javnom životu našega naroda. Ne znači to da sva vodeća mjesta moraju imati katolički javni radnici, nego to: da svaka akcija, posebice ona koja nosi pečat narodni, namijenjena svemu narodu, treba da bude u skladu s katoličkim naziranjem na život. Ako to potpisujemo, što moramo, onda je razumljivo da mora biti najbliži dodir između javnih radnika na drugim poljima djelovanja s radnicima i radom čisto katoličkog obilježja.

A na tomu moramo svi raditi. I uspjećemo, samo ako budemo razboriti, ali i iskreni.

Junior

Katoličke pobjede

ŠTO ZANIMA AMERIKANCE?

515 američkih listova je u zajedničkoj anketi ustanovilo činjenicu, da većina njihovih pretplatnika najradije čitaju vjerske stvari. Vrlo je malo onih, koji lete samo za dnevnim škandalima. Ta je anketa pokazala, da uz dnevne vijesti i putopise čitaoci žele vjerske članke i upute za samoodgoj. — Kako je u tom pogledu kod nas?

ZA MEĐUNARODNI EUHARISTIJSKI KONGRES U BUDIMPEŠTI

Svi oni, koji kane sudjelovati na ovom velebnom vjerskom slavlju, neka se svakako odmah prijave Biskupskom Ordinarijatu u Sibeniku. Prijaviti se treba najdalje do konca siječnja.

U slijedećem broju Gonijet ćemo razne potrebite obavijesti o ovom kongresu.

Odbor

doći na manje!

Kao što je Kristova prošlost, tako je Njegova sadašnjost i sva budućnost!

Ko je proti Kristu, taj je proti samome sebi! Još više: njemu je mjesto u ludnici!

To neka zapamte svi koji misle stvoriti novu zemlju i novo nebo, a bez Krista! — Medutim, hrvatski narod je bio u prošlosti i biće u budućnosti uz vječnoga Krista.

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Neajelja, 23. I.: *Treća nedjelja po Bogojavljenju*. — *Blagdan Zaruka Bl. Djev. Marije* sa sv. Josipom. Ovaj blagdan uveden je u 15. v.

Ponedjeljak, 24. I.: *Sv. Timotej*, biskup i mučenik. Na današnji dan g. 97. pogani grada Efeza kamenicama i buzdovanima usmrtili su ga.

Utorak, 25. I.: *Obratjenje sv. Pavla*, apostola. Na putu u Damask, da progoni tamošnje kršćane, ukazao mu se Isus i rekao: „Savle, Savle, zašto me progoniš?“ Na ove riječi obrati se i od progonitelja, posta najveći propovjednik kršćanstva.

Srijeda, 26. I.: *Sv. Polikarp*, biskup i mučenik. U dobi od 100 god. podnio je mučeničku smrt 25. II. 166. g.

Četvrtak, 27. I.: *Sv. Ivan Zlatoust*. Nazvan je Zlatoust radi svojih uzvišenih govora i govorničke vještine. Mnogo je pretrpio za života, ali uvijek s riječju: „Bogu hvala!“

Petak, 28. I.: *Sv. Ciril Aleksandrijski*, slavni brat ič božanskoga materinstva Bl. Dj. Marije. Umro je 28. VI. 444.

Subota, 29. I.: *Sv. Franjo Saleski*, biskup grada Ženeve. Do 100 hiljada protestanata obratio je na katoličku vjeru. Istaknuo se na polju lijepe knjige. Sadašnji Papa proglasio ga je zaštitnikom katoličke štampe i katoličkih novinara. Umro je 28. XII. g. 1622.

III. nedjelja po Bogojavljenju

Citanje poslanice bl. Pavla apostola Rimljanima (12, 16—21). — Braćo! Ne držite sebe mudrima. Nikomu ne vraćajte zlo za zlo, nastojte oko dobra ne samo pred Bogom, nego i pred svim ljudima. Ako je moguće, koliko je do vas, *buđite u miru sa svim ljudima*. Ne osvećujte se sami, predragi, nego ustupite mjesto srdžbi (Božjoj), jer je pisano: „Moja je osveta, ja ću je vratiti“, govori Gospodin. *No ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineći to ugleduje ognjeno zgrće na glavu njegovu*. Ne daj da te zlo nadvlada, nego zlo nadvladaj dobrim.

† *Slijedi sv. Evanđelje po Mateju (8, 1—13)*. — U ono vrijeme: Kad siđe Isus s gore, pođe za Njim veliko mnoštvo. I gle, gubavac dođe i klanjaše Mu se govoreći: „Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.“ I pruživši Isus ruku dotakne ga se govoreći: „Hoću, očisti se!“ I odmah se očisti od svoje gube. I reče mu Isus: „Gledaj da nikomu ne kažeš, nego idi, pokaži se svećeniku, i prinesi dar koji je zapovijedio Mojsije za svjedočanstvo njima.“ — A kad uđe u Kafarnaum, pristupi k Njemu stotnik moleći ga i govoreći: „Gospodine, sluga moj leži kod kuće uzet i teško se muči.“ Tada mu reče Isus: „Ja ću doći i izliječit ću ga.“ A stotnik odgovarajući reče: „Gospodine, nisam dostojan da unideš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će sluga moj. Jer i ja sam čovjek pod vlašću i imam vojnike pod sobom pa kažem ovomu: Idi, i ide; i drugome: Dodaj, i dodaje; i slugi svomu: Učini to, i učini.“ A kad ču Isus, zadivi se i reče onima koji idahu za Njim: „Zaista vam kažem, ne nadoh tolike vjere u Izraelu. A kažem vam da će mnogi od istoka i za-

pada doći i sjesti će za stol s Abrahamom i s Izakom i s Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi kraljevstva bit će bačeni u tmine izvanjske; ondje će biti plač i škripanje zuba.“ I reče Isus stotniku: „Idi, i kako si vjerovao, neka ti bude!“ I ozdravi sluga u onaj čas.

Vjera i poniznost

„Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti. I pruživši Isus ruku dotakne ga se govoreći: Hoću, očisti se! I odmah se očisti od svoje gube“ (Mt. 8, 2-3).

„Gospodine, nisam dostojan da unideš pod krov moj, nego samo reci riječ, i ozdravit će sluga moj“ (Mt. 8, 8).

„Iđi, i kako si vjerovao, neka ti bude! I ozdravi sluga u onaj čas“ (Mt. 8, 13).

Gospodin mjeri svoje milosti prema dobrom raspoloženju našega srca. Evo ovdje u evanđelju ove nedjelje dviju ožalošćenih i nesrećenih osoba. Obraćaju se Isusu, i odmah, isti čas, ih je uslišao u onome, za što su ga molile.

Prvo: Neki jadni „gubavac“ pita svoje ozdravljenje. Obraćajući se Isusu, da postigne tu milost, to čini sa svom sigurnošću i pouzdanjem, a da ni najmanje ne sumnja u Njegovu moć: „Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti!“ Isus nagraduje veliku vjeru ovoga čovjeka i daje mu isti čas traženo ozdravljenje jednostavnim doticajem ruke, koji popraćuje svemogućstvom Svoje volje.

Drugo: Neki „stotnik“ isto tako obraća se Isusu, da isprosi ozdravljenje svoga sluga. I njega je Isus isti čas uslišao, i ako je daleko taj bolesnik, te mu je rekao: „Kako si vjerovao, neka ti bude!“ Istu zaista vjeru je pokazao onaj rimski vojnik, još poganim.

Pašto je izjavio, da je nedostojan, da primi u vlastitu kuću božanskog Učitelja, jasno potvrđuje, da je jedna „sama riječ“ dostatna, da se izvrši to čudo. Tako velika je vjera stotnika, da joj se sam Isus divi te je hvali i ističe: „Zaista vam kažem, ne nadoh tolike vjere u Izraelu!“

„Živa vjera“ i „duboka poniznost“ — to su potrebni uvjeti, da Gospodin primi i usliša naše molitve.

S ovim krepostima u današnjoj sv. Misi molimo, da Gospodin milostivo pogleda na našu slabost i pruži desnicu veličanstva svoga, da nas zaštiti (Početna molitva).

Slično molimo još Gospodina, da očisti naše krivice (grijehe) i posveti naša tijela i duše (Prikazna molitva).

Konačno s istom vjerom u dobre učinke euharistijskih otajstava molimo Svemogućega, da nas usposobi, da pravo primimo njihove učinke (Popričesna molitva).

Praktični dokaz naše poniznosti bit će naše držanje prema našim bližnjima, ako prema njima budemo strpljivi, blagi i ljubezni te ako im bu-

demo velikodušno opraštali možebitne uvrede. To nam preporuča apostol sv. Pavao u svojoj današnjoj Poslanci Rimljanima (12, 16-21).

Na obranu Božje časti!

Šibenska Općina protiv psosti

Biskupski Ordinarijat u Šibeniku zanimalo je šibensku Općinu, da bi i ona sa svoje strane poduprla crkvenu akciju protiv psosti. Općina se rado odazvala — što je hvaljevrijedno — te je svim odsjecima ureda Gradskog Poglavarstva i svim mjesnim stariješinama u općini upravela ovaj dopis, koji pripućujemo u cijelosti:

„Opaža se da, koliko u samom gradu Šibeniku, toliko po selima ove Općine, vrlo ružna pojava psosti i huljenja Boga poprima sve to više razmjere. Vrlo je žalosno da je ta nepoželjna navika jednako zarazila sve slojeve pučanstva. Čak ni sama naša omladina nije od tog zla ostala poštedena.

Psosti i huljenje baca najružnije svjetlo na moralni odgoj i kulturni razvitak našeg naroda. U cilju da se ta naša narodna sramota iskorjeni, Biskupski ordinarijat u Šibeniku povodio je akciju protiv psosti. Ta je akcija zamišljena pod nazivom „Tjedan protiv psosti“, koji traje od 9 do 16. sv. m. Kroz to vrijeme održaće se razne priredbe u crkvama, školama i raznim društvima, kojima je svrha suzbijanje psosti i odgajanje naroda u moralnom i etičkom pogledu.

Biskupski ordinarijat u Šibeniku obratio se je i ovom Poglavarstvu, kao javnoj i narodnoj najbližjoj vlasti, za saradnju na suzbijanju tog narodnog zla.

Dostavljajući prednje, u prvom redu pozivljem sve gradske službenike da se sami okane psosti i huljenja, te da vlastitim primjerom i shodnim uputama pozitivno djeluju na svoju okolinu upućujući pučanstvo s kojim dolaze u dodir na potrebu ličnog svladavanja i uticaja kod svojih ukućana, poglavito kod djece i omladine protiv bogohuljenja i pogrdnih izraza uopće. Seoskim stariješinama preporučujem da se kroz „Tjedan protiv psosti“ stave u dodir sa mjesnim župnicima, učiteljima i društvima, ako ih u selu ima, u cilju zajedničkog nastojanja i suglasnog rada oko uklanjanja i pobijanja pojave psosti po našim selima.

Upozorava se na propis §a 162 krivičkog zakona, prema kojemu psost potpada pod krivičnu odgovornost. Toga radi, neka općinski organi smatraju svojom dužnošću da sva ona nepopravljiva lica, koja javno i nasablazano okoline hule na Boga, prijave nadležnim vlastima.

Od Gradskog Poglavarstva

Pretsjednik

Bačinić v. r.“

Naši dopisi

Biograd n/m

PROSLAVA SV. ANASTAZIJE (STOSIJE)
15. siječnja svake godine slavi Biograd blagdan svoje zaštitnice sv. Anastazije (Stosije).

ti, da li pri lurdskim ozdravljenjima igra ulogu ljekovita voda ili sugestija, kako protivnici Lurda hoće, ili je tu uistinu prst Božji.

I. Ljekovita voda?

U Lurdu je ljekovita voda, i zato su tu ozdravljenja — vele protivnici Lurda. No ovo je njihovo mnijenje lažno, jer sva ispitivanja i analize ove vode dokazuju baš protivno. Eno već iste godine 1858., netom je voda protetkla, lurdsko općinsko vijeće podijelilo uvaženom kemiku g. Filholu, koji je već dotada savjesno ispitivao i proučio veći dio mineralnih Pirinejskih voda, neka prouči i analizuje i vodu što je protetkla ispod Bernardičina prsta. I g. Filhol dade se na proučavanje ove vode. Trajalo je to čitava dva mjeseca. Svak je napeto iščekivao rezultate njegova rada. Proučavanje je svršilo, a rezultati ovog učenjaka preneraziše sve one koji su tvrdili da je ljekovita. U svom izvještaju taj učeni kemik izričito tvrdi: „Voda s Lurdske Pećine tako je sastavljena da se može smatrati pitkom vodom, sličnom onim vodama, što se nalaze po brdinama, kojima je tlo bogato vapnencem... Ova voda nema u sebi nikakve djelatne stvari, kadre da joj dade kakvih osobitih ljekovitih svojstava.“

Ova mjesna svečanost pomalo sve više poprima opći značaj za cijelo područje bivše zadarske nadbiskupije, koja je gubitkom Zadra izgubila svoje središte, u kome se kao zaštitnica grada slavila baš sv. Anastazija. Da je Biograd sa svojom zaštitnicom izabrana zamjena, zahvaliti je preuzv. biskupu dru Jerolimu Mileti, koji, ima nekoliko godina, na ovaj dan redovito posjećuje Biograd i služi svečanu pontifikalnu sv. Misu.

Uoči blagdana stigao je parobrodom preuzv. biskup. Čim se parobrod izdaleka pomolio, zvona svojim miloglasnim brujanjem javljala su njegov dolazak. Po širokoj obali vidiš sa svih strana ljude, kako u hrpama idu na doček svome Pastiru. Praćen mnoštvom svijeta uputio se Preuzvišeni u župski stan. Pred okićenim ulazom dočekala ga je omladina, organizirana u Katoličkoj Akciji, a Križarica Desanka Baričić u dirljiv pozdravni govor predala mu je kitu cvijeća.

Svečanost na sam blagdan započela je u rano jutro sv. pričestima i Misama, koje su služili brojni svećenici, koji za ovaj dan dođu u Biograd iz svih krajeva ovoga dijela biskupije. Središte svečanosti bila je pontifikalna sv. Misa, koja je počela u 10.30 sati. Prisustvo preuzv. biskupa, te brojnoga svećenstva davalo je dupkom punoj crkvi novi, svečani izgled. Služba Božja na staroslavenskom jeziku, uz pjevanje crkvenoga pjevačkog zbora i pratnju orgulja, zasnila je duh u ona drevna vremena naših prvih kraljeva, kada se u kraljevskom i krunidbenom Biogradu isto ovaako svečano i na istom jeziku služila služba Božja. Slikovite narodne nošnje iz okolice još su više povećavale taj utisak.

Prigodnu propovijed održao je vlč. don Jure Palčić, župnik u Pakoštanima. Retorički dotjeranim govorom prikazao je život i djelovanje sv. Anastazije apicirajući ga na današnje prilike. Uz glavne točke njezina života na vrlo zgodan način izveo je moralne pouke: Njezin dobar uzgoj u obitelji, koja je temelj svakom odgoju, čvrstoću i stalnost u vjeri do mučeništva, a osobito njezino karitativno djelovanje, ljubav prema bližnjemu u djelima, koju od nas najviše traži Krist Gospodin. Govor je završio molitvom svetici, da nas očuva čvrste u vjeri kod navala modernoga poganstva.

Nakon svršetka službe Božje narod je preuzv. biskupa ispratilo do župskoga stana. Svečanost u crkvi završena je poslije podne blagoslovom.

Iza blagoslova održale su Križarice u počast preuzv. biskupa svečanu akademiju. U prepunoj dvorani svijet je nestrpljivo očekivao Preuzvišenoga. Kad se pojavio, u pratnji našega župnika vlč. don Ante Šoša, pljeskanju i klicanju nikada kraja.

Akademija je započela pozdravom pjesmom „Ljubimo te naša diko“. Iza toga je duhovnik društva vlč. don Ivan Odlešić održao pozdravni govor preuzv. biskupu, u kojemu je istakao i zahvalio mu se u ime društva za sve njegovo djelovanje u korist Katoličke Akcije, a napose križarske organizacije, moleći ga za blagoslov.

Dirljivo je bio izveden „Poklon Malih Križarica Svetotajstvenom Isusu“. Tri Male Križarice u bjelini izmjeničnim pjevanjem, uz pratnju harmonija, pristupale su svetov-

No s tim protivnici nisu bili zadovoljni. God. 1896. H. Becquerel našao je da hemijski element uran i njegovi spojevi emitiraju zrake koje poput Röntgenovih prolaze mnoge tvari i joniziraju uzduh. Na temelju ovih zraka 1898. P. Curie i Sklodovska M. Curie pronađoše u uranovu smolnicu novo počelo radij. Emanacijom radija stvar se plin koji ima snagu, moć, svojstvo, tzv. radioaktivitet, a upotrebljava se kod liječenja. Osim toga radioemancija čini aktivnima sva tjelesa s kojima dolazi u dodir. Tako na pr. ako voda dospje na tlo Lurda, postaje radioaktivna, a tim i ljekovita.

Kad je tako pronađen radij i njegov radioaktivitet, protivnici Lurda i njegovih događaja veselo trljahu ruke, kako će sada izjaviti da je tu, uistinu, sasna naravno liječenje. No i ovdje se kobno prevariše. Crkva koja senikada ne plaši istini pogledati u lice, preko svoga zastupnika — svog vrllog sina, lurdskog biskupa Schöphera, pozva dra Nodona, neka on istraži, ima li čudesni izvor u sebi radioaktiviteta. „Mi možemo“ — ovako veli dr. Nodon — „zaključiti na temelju poduzetih uspješnih istraživanja u Lurdu, u veoma povoljnim prilikama, da voda lurdске spilje ne pokazuje nikakvog radioaktiviteta, drugim riječi-

Podlistak

Što je to u Lurdu?

(Prilikom 80-godišnjice lurdskih ukazanja)

„Podi, napij se na vrelu i umij!“ — ovako je rekla bijela Gospoda siromašnoj Bernardici 25. veljače 1858. Mala je pošla, ali izvoru ni traga. No eto čudna događaja! Na zapovijed nebeske Prikaze Bernardica stanje prstima kopati zemlju, i gle ispod njenog prsta provri voda. Provrila je voda, najznamenitija od svih voda po kojoj slijepi vide, gluhi čuju, hromi hode i svaka se ljudska bijeda liječi. I ta znamenita lurdška voda, ne po svojoj naravi, jer je kao i druge vode, već po moći koja joj je dana s neba, nije prestala ni danas čudesno djelovati na sve one koji je upotrebljavaju.

To svoje spasonosno i čudesno djelovanje započela je lurdška voda 26. veljače 1858. Toga dana dogodilo se prvo čudo uporabom ove vode. Glas o neobičnom događaju, naime da je na Masabjelu provrilo po zapovijedi nebeske Prikaze čudesno vrelo, dopre i do ušiju siromašnoga radnika Luje Burijeta (Bouriette) koji je nesretnim slučajem oslijepio na desnom oku. Bijedni slijepac uvjeren, da je

nebeska Prikaza, koju je Bernardica gledala, Prečista Djeвица, reče svojoj kćeri: „Hajde donesi mi vode; ako se ono zaista Gospa ukazuje, Njoj je dosta htjeti, i ja ću ozdraviti.“ I zbilja, netom je tom vodom oprao svoje slijepo oko, progleda. Dogodilo se čudo!

I od tada do danas ne prestadoše na tom vrelu slijepi dobivati vid, hromi hod, gluhi sluh, a bolesni zdravije. Kasnije uz čudesno djelovanje vode s masabjelske hridine pridruži se i drugi čudesni način ozdravljenja: razni bolesnici ozdravljaju pri blagoslovu presv. Oltarskog Sakramenta. Tako, eto, u malenom Lurdu od 1858. Sin Božji i Majka Njegova daju velike milosti, tvore neizmjerne čudesne! I od toga vremena, kako se lijepo izražava naš lurdski obraćenik, poznati pjesnik Marin Sabić: „Lurd je veličajno pozorište ljudske boli, ljudske samilosti, ljudske bogoljubnosti i čudesne Božje milosti.“

Eto čudesnih lurdskih ozdravljenja. A od početka do danas mnoštvo ih je koji se bore protiv njih. Lurdška ozdravljenja muče glave nadrimudraca već punh 70 godina. I da riješe ovaj, njima nemili, pojav, stadoše protivnici Lurda tvrditi i dokazivati da se to sve zbiva naravnim silama. Mi ćemo vidje-

hraništu, iz kojega je pjevajući odgovarao mali Isus.

Osobito se svima svrdjela deklamacija „Nova mladež“, koju je vatreno izrekla Mala Križarica Irma Tolić.

Sestra Ivanka Zorica održala je govor „Sv. Anastazija i današnja Križarica“, u kojemu je uz ostalo spomenula i dosadašnje dvogodišnje djelovanje Križarica u Biogradu, koje, uz razne i materijalne i moralne poteškoće, ipak nije bilo neplodno. Osim redovitog održavanja društvenih sjela i zajedničkih sv. pričesti društvo je održalo više prigodnih akademija i predstava, kao na blagdanu Krista Kralja, Bezgrješnog Zachea, sv. Anastazije i prigodom Majčinog dana, priredilo par izleta za djecu, širilo dobru štampu, a u zadnje doba je započelo i karitativnim radom. Uz pomoć Božju društvo će i dalje nastaviti zacrtanim putem.

Socijalni igrokaz „Sekina lutka“ izveden je iznad očekivanja.

Pjesmom „Isuse moj, laku noć“ završena je akademija i prisutni su se, pozdravivši klicanjem Preuzvišenoga, razišli.

Sutradan su mješčani ispratili svoga dobrog Pastira na parobrod. Na mahanje rubaca, pjevanje i klicanje „Bog živi“ Preuzvišenog je odgovarao blagoslovom. S lica sviju mogao si čitati želju: Bog Te poživio! Dovidjenja dogodine!

Pi — Jo

Bibinje

USPJELA ZABAVA OGRANKA SS.

Naš Ogranak S. S. priredio je 16. t. mj. u svojim prostorijama uspješnu zabavu.

Između ostaloga davao se komad u 4 čina „Bitka u Nadinskom polju“ od pok. Miha Španića iz Bibinje. Tu se prikazuje borba i pobjeda povjesnog junaka Don Sipe Surića iz Bibinje nad Durak Ali Begom Vranskim. Uloge su odigrali sve sami seljaci na potpuno zadovoljstvo i odobravanje čitavoga sela. Osobito su se istakli Lisica Joso p. Andrije, Fuzul Drago Josin, Mikulić Sime p. Tome, Sikirić Vlade p. Roka i Kero Sime Barin.

Ova zabava davala se 19. prosinca 1937. u Sukošanu, a 6. siječnja 1938. u Kukljici, gdje također djeluje Ogranak SS.

Širom svijeta

POBJEDE NACIONALISTA KOD TERUELA. Nacionalističke čete na juriš su zauzele cijelu liniju protivničkih položaja kod Alto de Celedes i Muleto na terueljskom bojištu. Crvene čete, koje su se nalazile na tim položajima, utvrđivanim kroz cijelu godinu, izbačene su iz tih položaja te ih nacionalističke čete gone u dolinu rijeke Alfambre. Broj zarobljenika je golem. Uništeno je nekoliko crvenih većih jedinica pri pokušaju, da zaustave nacionaliste, koji su također zaplijenili veliku količinu ratnoga materijala, čak i čitave baterije. Nacionalisti su se već domogli niza vrlo važnih neprijateljskih položaja. I najvažniji obrambeni položaj crvenih, sjeverno od Teruela, El Muleton pao je već u ruke nacionalista. To je najviši obrambeni položaj kod Teruela, koji leži na hiljadu metara namorske površine. Nacionalističke čete generala Arande zaposjele su važan masiv Pedriza, s kojega vladaju cestom, koja vodi iz Cerudosa u Teruel. Nacionalisti nastavlju svoju pobjedonosnu ofenzivu.

ma, da je lurdka voda bez svakoga radioaktiviteta“.

Da u lurdskoj vodi nema radioaktiviteta, jamči nam i to, što radioaktivna, ljekovita djelatnost, da polučiti svoj učinak, zahtijeva mnogo vremena, potrebna su duga kupanja, dok svega toga pri uporabi lurdске vode ne treba. Ono što bi radioaktivitet liječio godine i godine, to lurdska voda liječi u jedan čas.

Od bezbrojnih časovitih ozdravljenja lurdskom vodom, da spomenem jedno, organske naravi, iz ovih posljednjih godina. Gđica Madeleine Deloitre iz Prouville u 16. godini oboleli. Poslije nego bi operirana na slijepom crijevu, dobi sakradizaciju, t. j. sušičavu sraslinu kraljeznjaka na krstači. Trpjela je silne boli. A od početka 1924. nije mogla ni hodati, u pravno stati, kretati gornjim dijelom tijela, a ni promicati hrptenicu kostima. Citavih 10 mjeseci nepomično je ležala u vodoravnom stavu. U takvom žalosnom stanju došla je u Lurd. Bilo je to 1924. 22. kolovoza bi uronjena u čudotvornu vodu, a kad je izašla, bila je zdrava. Sutradan 5 liječnika izvaviše da se ovo ozdravljenje, radi časovitosti, ne može protumačiti naravnim načinom.

Da lurdska voda nema u sebi ra-

Što drugi pišu

Plesovi po srednjim školama

Splitska „Katolička Riječ“ od 13. t. mj. o tome piše, što doslovno prenosimo i potpuno usvajamo, baš obzirom na našu realnu gimnaziju:

„Izgleđa nam da se kod nas udomaćio običaj da se po srednjim školama priređuju svake nedjelje i blagdane „čajanke“ koje završavaju (a i počinju) s plesom. I sve to pod zaštitom i „nazdorom“ školskih vlasti i u školskim zgradama.

Možda bi za današnji „napredni“ svijet bilo odviše natražno ili bar odviše konservativno isticati načela i smjernice Crkve o modernim plesovima, ali nije zgorega naglasiti da o njima toliko savremeni pedagogi i liječnici, koji su daleko od klerikalizma, malo ili ništa bolje ne misle. No sve je zaludu, ako buduća inteligencija smatra važnijim vježbanje nogu bilo na igralištu bilo u plesnim dvoranama nego vježbanje mozga, a odgovitelji im pri tom sekundiraju.

U znaku „verske trpeljivosti“

Božićna poslanica šibenskog srpsko pravoslavnog episkopa Irineja Đorđevića „Hristos se rodi!“

„Znam tvoja dela, i nevolju i siromaštvo... Ne boj se ni oda šta što ćeš postradati. Gle, davo će neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju. Budite veran do same smrti, i daću ti venac života. (Otkr. 2, 9-10).

razila već u prvom danu Hristova života na zemlji: Irod na prestolu i sluge oko njegovog krvavog prestola požuriše da Mladena — Hrista uklone sa ovoga sveta.

Tek što je Gospod sišao u ovaj svet: uznemirili su se ljubitelji tame od Njegove svetlosti, najezili su se čovekomrsci od Njegove ljubavi, uplašili su se lažovi od Njegove istine, prepali su se nepravdnic od Njegove pravde, izbezumili su se bezakonici od Njegove dobrote. I sklopili su savez protiv Njega: ljubitelji tame, čovekomrsci, lažovi, nepravdnic i bezakonici. I to sa jednim ciljem: da uklone iz sveta Njega — ovaploćenu Božansku Istinu, Božansku Svetlost, Božansku Dobrotu, Božansku Ljubav, Božansku Lepotu. Za vreme života svog na zemlji preblagi Gospod je neprestano bio napadan od tame i zla, od mržnje i bezakonja, od nepravde i laži. Bio je stalni mučnik među zlobnim mučiteljima. I kad su se neprijatelji Njegovi izbezumili u svoje gonjenje Hrista, oni su Ga na smrt osudili, i raspeli. Pa mu i stražu na grobu postavili! Jer su bogoborci držali da se Bogočovek može ubiti i za navek sahraniti. Ali na njihov užas — On je vaskrsao i svojom svetlošću rasterao mrak, svojom pravdom razvejavao nepravdu, svojom dobrotom satro zlo, svojom istinom pobeđio laž.

Braćo, Sudba Hristova je sudba Crkve Njegove na zemlji. Iako je ona nosilac, i čuvar, i propovednik Spasiteljeve božanske istine, božanske svetlosti, božanske dobrote, božanske pravde, ipak nju gone od početka do danas. Eto, vi

ravne učinke.“

Napokon, što se tiče lurdskih ozdravljenja, mnoštvo ih je, koja se zbivaju ne dodirom i uporabom lurdске vode, već za procesije s Presv. Sakramentom. (Nastavit će se.)

Žrtva ljubavi prema blišnjemu

U ponedjeljak 10. t. mj. u 11 sati noći predala je svoju dušu Gospodu časna S. M. Dolores Olivari u samostanu „Kćeri Milosrda III. reda Sv. Frane“ u Ugljanu.

C. S. Dolores Olivari — u svijetu se zvala Tereza — rodila se g. 1890. u Tijesnu i već prvih svojih djetinjih dana osjećala je živu želju za redovničkim životom. Medutim morala se žrtvovati, da svojim radom poboljša vrlo loše materijalne prilike brojne obitelji svojih roditelja. Pošla je u Šibenik i tu je 24 godine — od svoje dvanaeste — zaradivala i pomagala članove svoje porodice. I napokon doživješi, da su braća i sestre materijalno bar donekle bili obezbjeđeni, pođe u samostan „Kćeri Milosrda“ u Blato na Korčuli, da tako doživi oživotvorenje svoga životnog ideala.

Jedva je u samostanu proživjela nekoliko godina, kad joj dođe naredenje, da nastupi dužnost č. sestre bolničarke u Vlesu (južna Srbija). Napornim bolničarskim radom od 6 godina njeno zdravlje se teško na-

ste sami oćevici kako Crkvu Hristovu gone danas i kod nas. Goneći našu Crkvu neprijatelji Crkve gone savest naroda našeg, jer je sveta Crkva pravoslavna postala savest naše narodne duše. Goneći našu Crkvu oni gone istinu, i pravdu, i svetlost, i majku naroda našeg, jer je ona postala i za navek ostala i majka naroda našeg i istina, i pravda, i svetlost. Goneći našu Srpsku Crkvu oni gone naše Svetitelje, naše svete Careve i Kralje, gone sve što je veliko i sveto u našem narodu.

A kakva je Crkva naša i kakva je bila celokupna dosadašnja njena služba Bogu u narodu? O tome bi se mogle debele knjige napisati, pa se opet sve ne bi moglo iskazati. Lakše je izbrojati zvezde na nebu nego dobra koja je Srpska Crkva učinila Srpskom narodu. Ali, sada je doba mučeništva Srpske Crkve, zato zadržimo pogledje svoje na njenim mučenicima. Ko će izbrojati njene mučenike? Samo za vreme svetskog rata zaklano je, poginulo i u logorima skončalo 756 sveštenih lica. A šta da kažemo o onoj neprekidnoj i nepreglednoj povorci mučenika koja se proteže kroz našu istoriju od Kosova do Kumanova? Ko će ih izbrojati, ko im imena znati?

A danas, ko nas danas goni? Gone nas odrođeni i odnarodeni sinovinašeg naroda, udruženisa lukavim stručnjacima jezuitske vere, koja nema ništa zajedničko sa svetom verom evanđelskom. Ne goni našu Crkvu ona misao, koja je stvarala državu i narodno jedinstvo. Nju bi ta misao milovala i ljubila kao majku rođenu. Nju goni mrak, udružen sa pomračenim savestima i nečistim dusima. Crkva naša nije ni za časak izdala onaj barjak za kojim je po cenu života i smrti išla duša našega naroda u svima vremenima. Ona taj barjak čuva i oko njega i danas materinski okuplja sva čeda svoja. To zna i oseća celokupni narod naš. Zato je narod ustao u odbranu svoje Crkve. Ustao je da brani savest svoju, istinu svoju, ljubav svoju, dušu svoju. Naši su dani — dani mučeništva i stradanja za svete ideale narodne. Srećan svaki ko se udostoji tog stradanja i mučeništva, jer staje u red svetih slavni srpskih mučenika za krst časn i slobodu stalnu.

Braćo, pitajte gonitelje srpske Crkve: zašto goniše Srpsku pravoslavnu Crkvu? Zar je ikada nametala sebe drugima, zar je ikada otimala vernike drugim crkvama, zar se je ikada bavila prozelitizmom, zar je ikada nasiljem umnožavala broj svojih vernika, zar je ikada mačem i ognjem propovedala evanđelje, zar je ikada spaljivala svoje neprijatelje u slavu Božiju, zar je ikada izdala narodnu misao i narodne ideale, zar je ikada ostavila narod u njegovim patnjama, zar je ikada stvarala klerikalizam i klerikalne partije, zar je ikada tlačila siromahe, zar je ikad štitila bezakonje, zar je ikada izneverila svoj narod, zar je ikada poželela a kamoli zahtevala da se njoj daju u ovoj državi veća prava nego rimokatoličkoj ili kojoj drugoj crkvi? Nikada, nikada, nikada!“

(Svršit će se.)

ruši i ona dođe na Ugljan, da ga popravi.

Medutim osjećajući, da izgara od ljubavi prema blišnjemu, odreče se odmora i dađe na liječenje bolesnika. Koliko je puta stanovnik Ugljana gledao ovu sestru, kako bolna i iscrpljena, ne mogavi ići, još i na magarcu — i žuri se da pomogne. U hitnim slučajevima mijenjajući odmor i krevet s teškim i dalekim putovanjem hitila je kroz noć, da bude pri ruci bolesnicima. I tamo, gdje je liječnička pomoć kasno stizala, ona je bdijući nad bolesnikom, sama svoj život krtila. Dolazila je svakome, ko ju je trebao, da uz običnu riječ: „Hvala! Bog plati!“ — liječi. Ugljancima je mnogo dobra učinila.

Ona je bila pravi socijalni radnik. To njoj ne može niko da poreče. Njena djela kršćanske ljubavi svjedoče za nju. Mnogi i mnogi govoreći o sebi, stavljaju se na čelo ili uz bok „modernoga“ socijalizma; mnogo govore, mnogo viču, a djela se ne pokazuju. A ona je tiho obilazila dajući savjete i pomažući desno i lijevo. Ona je samo djelovala, a plod nije izostao. Njen sprovod je bio dirljiv, bio pun tuge i nijemo oćanog poštovanja.

Ganutljivo je bilo pogledati ovu sliku:

U sredini prostrane samostanske crkve, na odru, urešenom cvijećem i voštanicama, uz počasnu stražu deset djevojaka u bjelini — „Kćeri Marijinih“, s gorućim svjećama u ruci, ležala je ona — Sestra Dolores

Život Šibenika Tjedan protiv psosti

U utorak 11. t. mj. u 5.30 s. pp. bila je u crkvi sv. Franje euharistijska pobožnost, preko koje je mp. o. dr. B. Polonijo održao vatreni prigodni govor. U njemu je istakao, kako katoličke svetinje na sva usta psuju inovjerci, bezvjerci i samo razuzdani ili naivni katolici. To mora prestati. Ne samo zbog časti Božje, nego i zbog časti i sreće naroda i domovine. Psost je za djecu najveća sablazan te rušenje svakog auktoriteta i poštenja. Smrt dakle psosti svagdje, napose onoj pred djesom.

U srijedu 12. t. mj. naveče u Kat. Domu održan je zbor žena protiv psosti. Otvorio ga je varoški župnik mp. o. G. Bedrica, koji je nato predao riječ gđi ud. Jeličić rod. Belamarić. Ona govori u ime Hrv. kat. žen. prosvj. društva „Zora“. Ističe, kako majka i žena sama ne smije kleli, pak onda i drugoga može i mora opominjati. Psovka je naša narodna sramota. Eto sva priroda slavi Boga, jedino Ga psuje čovjek. Završava pozivom, da se učini sve, da u našim kućama, gradu, u našem narodu bude što manje psovke. Druga govori gđa Luca Baljka s kao predstavnica Trećega Reda sv. Frane. Naglašuje, kako znamo, da se u gradu puno psuje. To je nepristojno i nedostojno čovjeka. Slijedimo preuzv. biskupa u ovoj borbi. Dopinesimo sve za liječenje ove rak-rane. Prednjačimo najprije primjerom, a onda o-pomenom i molitvom. Mp. o. Bedrica ovom prilikom naglašuje, kako je i posebna zadaća Trećega Reda sv. Frane baš suzbijanje psosti. Treća govori gđa Ana Sare kao predstavnica varoške Bratovštine Isusa Nazaranina. Sve pozivlje, neka se oduševljeno odazovu pozivu našega Pastira. Budimo uvjereni, da našu zemlju moramo očistiti od psovke. Kuće su nam koji put slika pakla. Borba protiv psosti je sveta dužnost žene i majke. Jedino, ako same prednjačimo dobrim izgledom, imamo pravo ušutkati psovače. Zatim dajimo neprestano zadovoljštinu za brojne psosti. Mp. o. Bedrica ističe, kako je dužnost Bratovštine širiti slavu Isusa. Pjevanjem „Hoćemo Boga“ zbor je završen. — Održana je nato kratka euharistijska pobožnost u *Novoj crkvi*, preko koje je govorio dolački župnik preč. don I. Berak, kako je psovka i kletva gadni i bogumski grijeh, narodna sramota te kako dragi Bog kazni ljude, obitelji i narode vremenitima, a i vječnim kaznama. Govori je osvijetlio zgodnim primjerima iz sv. Pisma i iz svagdanjega života.

U četvrtak 13. t. mj. u katedrali bila je Ura klanjanja Presvetom s govorom preč. don I. Bjažića. Ističe, kako, budući je psost strahovita uvreda Božja, dobri kršćani treba da na razne načine iskažu zadovoljštinu uvrijeđenom Bogu. Tu zadovoljštinu iskazivat će osobito što jačim euharistijskim životom i dobrim djelima. U prvom redu sami će se čuvati, da ne psuju, i nastojat će, da se u njihovim obiteljima ne psuje.

U petak 14. t. mj. u župskoj crkvi u Varošu u 10 sati bila je svečana sv. Mi-

sa u troje u čast Presv. Imena Isusova, preko koje je govorio mp. o. fra Paško Barić. Istaknuo je uzvišenost Presv. Imena Isusova i užasnost psosti, koje se nanašaju ovom Presv. Imenu, s osobitim obzirom u Šibeniku. Misio je mp. o. G. Bedrica. Zatim je izloženo Svetotajstvo za nadoknadu uvreda. Crkva je bila dupkom puna. Ljudi su sa zanimanjem i odo-bravanjem slušali propovijed ovog oduševljenog govornika, koji je iz Splita posebno za ovaj Tjedan protiv psosti pozvan. Svetotajstvo je bilo izloženo do 4 i po s., kađa je isti propovjednik održao jezgrovitu propovijed o psosti. Pozvao je sve slušaoce, da se kane ovoga grijeha. Pitajući u Isusa oproštenje zazvao Ga je u pomoć u toj borbi za iskorenje psosti. Završio je zazvima Imenu Isusovu, koje je narod opetovao. Zatim je održan svečani blagoslov u troje. — Navečer u 7 sati je u dvorani Nove crkve bilo zborovanje muškaraca. Bilo ih je, oko 250. U ime Bratovštine sv. Križa govorio je g. Klarić Ante, trgovac. Psost je veliko zlo. Nje se moramo čuvati. Stariji neka u tome daču primjer mladima. Iza njega je govorio gradski župnik preč. g. don A. Sare. Apelirao je na braću, da Bratovštine unesu u svoje redove ponovno više vjerskoga duha. Razvio je opširnu i zanimljivu debatu o psosti i načinu, kako da se nju ukloni, sve potrep-ljujući lijepim primjerima. Pohvalno je, što su se braća pojedinih Bratovština odazvala ovom prvom zborovanju u lijepom broju. Iza toga je u crkvi bio blagoslov. Pred izloženim Svetotajstvom svi su ljudi šuteći, ispitivali svaki svoje uvrede, koje su nanijeli Bogu psostima i za nje se pokajali, a kasnije ispjevali „Pomiluj mene Bože!“

U subotu 15. t. mj. u crkvi sv. Lovre je u 5.30 s. održana euharistijska pobožnost — sat klanjanja s govorom mp. o. fra Paške Barića. Iznijevši zlo psosti primjerima je dokazao, da Božja srdžba neće zakasnuti i da svaki psovač mora prije ili kasnije biti kažnjen.

U nedjelju 16. t. mj. ujutro u 7 i po preko sv. Mise u katedrali sv. Jakova sakupljenim muškarcima govorio je presvij. don R. Pijan naglašujući, da je psost grijeh i narodna sramota te da moramo učiniti sve, da iste nestane. Preko sv. Mise su svi prisutni pristupili sv. Pričesti. — U crkvi sv. Frane u 7 s. bila je zajednička sv. Misa i sv. Pričest za žene. Pričestilo ih se oko 150. Govor im je održao mp. o. dr. B. Polonijo. Na temelju prigodnog evandjelja i Pavlove poslanice (II. nedj. po Bog.) dao je prisutnim ženama, majkama, domaćicama nekoliko vrlo praktičnih uputa za pobijanje psosti. — U crkvi sv. Luce u 7 s. bila je zajednička sv. Misa i sv. Pričest za *Križarice i ostale djevojke*. Prigodni govor održao je preč. don A. Radić, u kojemu je živo prikazao svu težinu i oavratnost psosti te osobito preporučio što veći apostolat protiv nje. — U crkvi sv. Dominika u 8 s. pristupilo je skupnoj sv. Pričesti oko 200 učenika i učenica iz raznih razreda *realne gimnazije*. Tom zgodom

prekogrobnji život.

Djevojke u bjelini digoše lijes. Iznose ga vani... Povorka polazi uskim puteljkom put župske crkve. Voštanice gore...

Usne šapuću molitve... Glas svećenika sili na razmišljanje... Njena sestra je jecala...

Ljudi i žene ulaze u crkvu. Lijes djevojke spuštaju na odar...

„Oslobodi mene, Gospodine, od smrti vječne, u dan onaj strašni, kad se budu kre-tati...“

Pognute glave i ruke što grčevito stišću voštanice...

Svršilo opijelo.

Lijes digoše djevojke u bjelini. Križ... vijenci... svećenici... lijes... časne sestre... narod...

Vlč. Filipi govori:

...Pred nama leži uzorna redovnica... neumorna samaritanica... prava socijalna raonica... Krist kaže: Ljubi bližnjega kao samoga sebe... Sestra Dolores više nego sebe... Izgori poput voštanice iz ljubavi prema bratu bližnjemu... Socijalni rad se ne sastoji od riječi nego od djela!... Tko joj daće toliku snagu? Vjera!... Samo kršćanstvo rada ovakve junakinje!

Narod se opraštao sa sestrom Dolores... Zadnji pozdrav: Laka bila zemlja onoj, koja je na toj grudi život žrtvovala za drugoga!

Enigmata

kateheta vlč. don A. Letinić održao je pobudnu propovijed pozvajući prisutnu omladinu, da sv. Pričest namijeni kao nadoknadu za gnevne uvrede, koje se nanašaju Bogu i Isusu u Presv. Oltarskom Sakramentu. Iza sv. Mise bio je blagoslov s Presvetim. Kasnije u 9.30 s. imali su svi ostali daci real. gimnazije skupnu službu Božju u katedrali sv. Jakova s prigodnom propovijedi katehete vlč. don A. Letinića protiv psovke i blagoslovom s Presvetim iz sv. Mise. U subotu 15. t. mj. u 11 s. ujutro održao je direktor g. M. Triva u svečanoj dvorani svim dacima gimnazije pobudno i poučno predavanje protiv psovke, naglasivši naročito, kako psovka nije u skladu s razumom ni s osjećajem čovječjim.

Popodne od 4—5 s. u crkvi sv. Luce održan je sat klanjanja. Prigodni euharistijski govor održao je preč. don A. Radić. Sve prisutne potakao je na osobito štovanje Presv. Imena Isusova i ustrajni rad protiv psosti. — Od 5—6 s. održana je zaključna propovijed i pobožnost u prepunoj katedrali sv. Jakova. Propovijed je održao preč. don A. Radić. Prikazao je psost u pravom svijetlu i pozvao sve, napose omladinu, da poput ostalih kulturnih katoličkih naroda povedu najozbiljniju sistematsku borbu protiv psosti, dok je nestane iz naše sredine. Ovaj prvi naš tjedan neka bude dobar početak takvog našeg rada. — Zatim je u Kat. Domu bila svečana akademija *muške omladine*. Odziv je bio dobar. Akademiju je otvorio Križar g. Maroević D. Ukratko je ocrtao psost kao grijeh i najgoru nezahvalnost prema Onome, koji je najbolji, te je naročito istakao, da se sami kanimo psosti, izbjegavamo društva, u kojima se psuje, te u obiteljima sprečavamo psost. Mali Križari: Zupanovačić L. oeklamirao je pjesmu „Raskajani psovač“ od M. Kiša, a Aras D. „Isus kršćanima psovačima“. Deklamacije su bile prigodne i dobro izvećene. Zatim je govorio Križar-akademikar g. Malić Z. U svom temperamentnom govoru naročito je udario na loše mišljenje, da nalme mladiće postaje muževan, kada nauči psovati. Oštro je osudio psost kao uvredu Boga, uzrok mnogih zala i našu narodnu sramotu koju trebamo odbaciti kao katolici i Hrvati. Na kraju su bogoslovi odigrali komad „Ave Marija“. Komad je svojim sadržajem, i osobito pravom glumačkom izvedbom diletanata bio na visini. Radnja je bila živa, napeta, snažna i proučena — tako te je na sve prisutne ostavila duboki utisak. Akademiju je počastio svojom prisutnošću i preuzv. biskup.

Tako je završen u Šibeniku ovaj naš prvi „Tjedan protiv psosti“. Daj Bože, da bude od njega što više ploda i koristi!

BISKUP U BIOGRADU n/m. U pretprošli petak preuzv. biskup u pratnji preč. don U. Basioli otputovao je za Biograd n/m, da prisustvuje svečanoj proslavi blagdana sv. Stošije, zaštitnice našega dijela zadarske nadbiskupije. U župnoj crkvi preuzv. biskup otpjevao je pontifikalnu sv. Misu uz asistenciju više obližnjih župnika. Povratio se u Šibenik u nedjelju popodne.

† MARIJA DRA MONTANE, supruga liječnika dra Dragomira, preminula je u prošlu nedjelju u relativno mlađim godinama. Pokojnica bila je poznata u gradu, pa je njezina rana smrt izazvala duboku sućut u građanstvu. Lijep sprovod bio joj je priredn u prošlu ponedjeljak, a u utorak ujutro bila je sahranjena na groblju sv. Ane. Pokojnici nek udijeli Gospođin vječni pokoj, a ožalošćenom suprugu i rodbini iskreno saučestje!

JAVNO PRIZNANJE Od dvaju bolesnika iz naše banovanske bolnice primili smo ovaj dopis: „G. uredniče! U ovoj bolnici nalazi se č. s. Petrica. Bolesnici, koje ona dvori, puni su čdivljenja prema njoj, zbog velike poštivnosti i nesebične ljubavi, koju pokazuje prema bolesnicima, bez razlike vjere. — Kako se trudi za tjelesno zdravlje bolesnika, još se daleko više brine za njihovo duševno zdravlje, upućujući bolesnike, riječju i primjerom k pravom kršćanskom životu. — Bolesnici iz poštovanja prema dobroj č. s. Petrici odlučile, da joj se javno zahvale preko Vašeg cijenjenog lista za njezinu poštivnost, premda je sve to maleno, prema njezinoj zaslugi. — Na koncu, g. uredniče, primite iskaz našeg osobitog poštovanja — T. P. i P. M.“

† IKA UD. BELAMARIĆ ROD. DULIBIC, dobra i čestita starica, umrla je 12. t. mj. 14. t. mj. priredn joj je lijep sprovod. Oplakuju je sinovi Josip, Ante, Ivo i Petar te kćeri Frana Jakovljević, Payla Marčić i Anka Keckemety. Dobroj pokojnici želimo vječni pokoj, a ožalošćenim sinovima i kćerima naše iskreno saučestje!

IMENOVANJE. Preuzv. biskup imenovao je vlč. don Ivo Tičića za župskog pomoćnika u Preku.

DEVETNICA SVIJEČNICI (Gospa Kancelara) počinje u katedrali u ponedjeljak 24. t. mj. Svake večeri u 5.30 s. ružarij i devetnica.

POBOŽNOST „PETNAEST SUBOTA GOSPE POMPEJA“ počinje u Novoj crkvi u subotu 29. t. mj. Svakoga petka popodne od 4.30 s. pa dalje bit će ispovijedanje, a subotom ujutro u 6.30 s. prva tiha sv. Misa te u 7 s. druga tiha sv. Misa. Prije sv. Mise ispovijedanje. Popodne u 4.30 s. ružarij i blagoslov s Presvetim.

KNJIGE DRUSTVA SV. JERONIMA ZA 1938. neka izvole pridignuti svi članovi kod mjesnog Povjereništva u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. G. Radića). Tu neka se prijave i oni, koji bi se željeli začlaniti.

KONFERENCIJAMA SV. VINKA, da počaste uspomenu Marije dra Montane, poklonio je Maroević Ivo, pretsjednik Suda, Din 30; preč. don Ivo Bjažić i don Niko Markov po Din 20. — Uprava najljepše blagodari.

SVIM ČLANICAMA „ZIVOGA SVIJETLA“ javljam, da je nakana klanjanja za sljedeći tjedan (24.—30. I.): da plodovi i koristi našega prvog „Tjedna protiv psosti“ budu što veći i što trajniji — Don Ante Radić

U FOND NASEGA LISTA doprinijeli su: Da počaste uspomenu pk. Marije dra Montane: Grgo i Jozica Račić Din 30 te don Ante Radić Din 10. — Da počaste uspomenu pk. Ike ud. Belamarić: Don Ivo Blasić (Sutomišćica) Din 30 te Božica ud. Berović i Zdravko Belamarić po Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

O „dostojnima i nedostojnima u pravoslavlju“

„Niški Novi List“, koji podupire politiku JRZ, donosi u broju od 4. XII. pr. g. dva članka, u kojima oštro osuđuju nastup nekih pravoslavnih episkopa, koji unose politiku u crkvu i profaniraju vjeru.

Prvi (vodni) članak nosi naslov: „Dostojni i nedostojni u pravoslavlju ili n silu — velikomučenici“, a drugi: „Posljednju crkvenu manifestaciju u Nišu organizovali su izraziti predstavnici opozicije u formi jedne najordinarnije partijske povorke“. List donosi i slike fizičkog „obračuna između učesnika litije“.

Osobito se u člancima kritikuje postupak niškog episkopa Jovana, koji da s ni kao episkop ne može da okani političkog stranačkog djelovanja, kojim se je prije profesionalno bavio, te nastupanje episkopa Irineja (Dordevića) i Nikolaja, a zamjera se mitropolitu Dositeju i Svetom Sinodu, što takvu akciju aktivno podupiru. Lis zauzima stanovište i protiv osnivanja „Narodnog pravoslavnog odbora“ kao „organizacije Dr Irineja Dordevića“. Drugi članak završava riječima: „Posljednji govor Episkopa dr. Nikolaja u Nišu i me sni odbor za zaštitu pravoslavlja dr. Irineja Dordevića, jasni su dokazi, da se ovin putem srlja u ponor i propast“.

Križarske vijesti

ODRŽANI TECAJEVI. Održani su tečajevi: U Vukovaru za dake 3.—5. I. a vodio ga je br. Ratimir Perše. — U Seli kod Siska 7.—9. I., a vodio ga je br. Lovrić. — U Slav. Požezi 6.—8. I., a vodio ga je br. Vjekoslav Pech. — U Koprivnici tehnički tečaj 6. I. i sljedećih dana, a vodio ga je br. Rudol Pavlek. — U Sarajevu tehnički tečaj za cijelo Okružje od 5.—9. I., a vodio ga je okružni odbor. — U Tekiju 8.—10. I. — U Novoselcima Traparima. Buku, a vodio ih je br. Vjenceslav Pech. — U Gunjavcima (4.—6. I.) Adžamovcima (4.—6. I.), Rešetarima (4.—6. I.) i Bodovaljcima (4.—6. I.), a vodili su ih izaslanici kraj. odbora Nova Gradiška br. Prša, Doppelhame i Figurić.

Mali oglasnik

TRAZI SE NAUCNIKA iz Šibenika od 12—14 godina stara, dobre obitelji, za trgovinu manufakturne, kratke i pomodne robe. Obratiti se pismeno uredništvu lista pod imenom „naučnik“.

PRODAJE SE MALA KUĆA kraj crkve Sv. Frane sastojeca se od: 3 sobe kuhinje, terace, malog dvorišta i podruma. — Obratiti se vlasniku: Ulica Grgur Ninskoga kbr. 195.